

Bilag 2.

Fiskeriministeriet.

København, den 1. maj 1956.

I skrivelse af 20. april 1956 har det ærede udvalg forelagt mig en række spørgsmål vedrørende det til behandling foreliggende forslag til lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet.

I denne anledning skal jeg meddele følgende besvarelse:

Spørgsmål 1. Vedrørende forslaget § 2: Kan ministeren godkende, at afløsningskommissionen i overensstemmelse med kommissionsforslaget bliver på 4 medlemmer?

Besvarelse:

Efter gennemgang af det af ålegårdskommissionen af 1952 fremsatte forslag og stedfundne forhandlinger har jeg ikke mindst under hensyn til, at statskassen har store økonomiske interesser at varetage i forbindelse med den foreslåede afløsning af ålegårdsretten, ment, at den i lovforslagets § 2 foreslåede afløsning- og taksationskommission — foruden de af ålegårdskommissionen af 1952 foreslåede 4 medlemmer — tillige burde bestå af et af finansministeriet udpeget medlem, formentlig en person med særlig økonomisk indsigt, samt et af fiskeriministeren udpeget medlem fra fiskeridivisionen, hvis kendskab bl. a. til ålegårdsnævnenes og ålegårdsovernævnets praksis er af betydning for afløsningskommissionens arbejde.

Under hensyn til det foran anførte må jeg vedblivende finde det rigtigt, at den foreslåede afløsnings- og taksationskommission kommer til at bestå af 6 medlemmer, og jeg beklager derfor ikke at kunne godkende, at afløsningskommissionen kun bliver på 4 medlemmer som af ålegårdskommissionen foreslået.

Spørgsmål 2. Bør der ikke i § 3 være en udtømmende angivelse af afløsningskommissionens kompetence? (Kommissionens opgave ifølge §§ 13 og 14 er således ikke anført i § 3).

Besvarelse:

§ 3 indeholder så nøjagtig en ramme for afløsningskommissionens arbejde, som man har fundet det muligt at give, medens § 12 og følgende paragraffer indeholder de nærmere detailregler for selve afløsningen, herunder under hvilke omstændigheder ålegårdsfiskeriet kan fortsættes af den berettigede selv, hans eventuelle børn eller den hidtidige bruger for livstid eller et bestemt aremål.

Det forekommer mig, at kommissionens kompetence er fastsat så utvetydigt, som det overhovedet er muligt, i § 3, og at en oprensning i denne paragraf af de enkelte bestemmelser i lovforslaget, som indeholder forskrifter for afløsning m. v., herunder kommissionens opgaver i henhold til bl. a. §§ 13 og 14, næppe kan være påkrævet.

Jeg må dog erkende, at kompetencereglen i § 3 vil blive yderligere klargjort, såfremt der i denne bestemmelse i første linie efter ordene „behandler og påkender“ indsættes: „overensstemmende med de i denne lov indeholdte regler“.

Spørgsmål 3. Vedrørende § 4, stk. 1:

a) Er ministeren enig med udvalget i, at ålegårdsejeren ved sagens behandling i afløsningskommissionen kan møde ved sagsfører?

b) Er afløsningskommissionens forhandling offentlige?

Besvarelse:

a) Det findes ganske naturligt, at ålegårdsejeren ved sagens behandling i afløs-